

Cf. codd. Athous Laurae S. Athan. B 93 saec. XI ff. 240-257, Patm. 205 saec. XII-XIII ff. 235r. - 259r., Mosqu. Synod. 398 saec. IX-X ff. 216r. - 239v., Coisl. 34 saec. XII ff. 190v. - 200r., Mosqu. Synod. 432 saec. XI-XII ff. 160r. - 176v., Mosqu. Synod. 443 saec. XII ff. 1-20.

b) ff. 97r. - 98r. Ἐπι(η αν ετους?) κόσμου 5ρμεί. Ἐπι περι τῆς εἰρημένης ἠρησκείας τῶν Ἰσμαηλιτῶν ἐξήγησις πλατυτέρα. (Οὗτοι μὲν οὖν . . . βλάσφημοι ἀπηλλοτριωμένη.)

c) f. 97r. - v. Αὐτοπροσκόπται . . . ὑπεριμῶσιν.

Cf. (ad b c) Mosqu. Synod. 398 ff. 184r. - 186r., Coisl. 34 f. 200r. - v., Mosqu. Synod. 432, Patm. 205 f. 254v. - 256.

d) f. 98v. Τοῦ ἀγίου Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Χριστιανοκατήγοροι ἦτον εἰκονοκλάσται.

Nihil praeter titulum hunc cod. Vat. habet, ad sequentia eum tali modo rejiciens. At Mosqu. Synod. 398 f. 186r. - v. (quocum Coisl. 34 f. 200v. consentire videtur) Mosqu. Synod. 432, Patm. 205 f. 256r sub titulo anonymo totum caput habent:

Χριστιανοκατήγοροι ἦτοῦν εἰκονοκλάσται ἢ θυμολέοντες. (Χριστιανοκατήγοροι καὶ εἰσὶ . . . ἐπωνυμίαν.) [At vide infra p. 168 n. 2].

e) ff. 98v. - 100r. Sine titulo (qui in Mosqu. Synod. 398 ff. 186v. - 188r.: Ἐπι περι τῶν εἰρημένων χριστιανοκατηγόρων ἦτοῦν εἰκονοκλαστῶν ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νέου ὁμολογητοῦ πλατυτέρα ἐξήγησις.) sequitur capitulum de iconomachis: ρβ'. Χριστιανοκατήγοροι ἐκλήθησαν . . . βλάπτον ἐλέσθαι.

Cf. codd. Mosqu. Synod. 432 et Patm. 205, ubi titulus deesse videtur.

Versionem slavica hujus capituli edid. Chr. Loparev in Catalogo codd. mss. apud Societatem Amicorum litteraturae veteris asservatorum, I (1892), 81-83, quam in codd. graecis ignotam esse putabat nec a viris doctis memoratam, erravit tamen valde etiam in his, cum jam in A. Mai Patrum Nova Bibl., V (1849), 143-144 totum hoc Nicephori opusculum impressum esset. Cf. cod. Coisl. 34 f. 201r.

f) ff. 100r. - 102r. Ἐπι περι αἰρέσεων καὶ αἰρεσιάρχῶν ἐκ τῶν συνοδικῶν τοῦ ἐν ἀγίοις Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ προσθήκη ἀπ' ἐκεῖνου καὶ δεῦρο. (Ἀνάθεμα τοῖνυν . . . θεήλατος αἵρεσις.)

Ed. in PG, LXXXVII, 3189-3193. Cf. codd. Mosqu. Synod. 398 f. 189r. - 192r., (1), Coisl. 34 ff. 201r. - 202v., Athous Laurae S. Athan. B 93, qui omnes addunt ad calcem in marg.: ὁμοῦ αἰρέσεις ρος'.

(1) Inter verba σύστοιχοι et βαλλίσθωσαν δὲ τοῖς ἴσοις αὐτοῖς ἀναθέμασι habet cod. Mosqu. Synod. 398 f. 191v. additamentum, quod aetatem Sophronio antiquiorem redolet: πρὸς τοῦτοις ἀνάθεμα ἔστωσαν καὶ κατάθεμα Κύρος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μοιχῆς ἀσεμύτατος, Θεόδωρος Φαρανιτης, Σέργιος Κωνσταντινουπόλεως, Ὁλόριος Ῥώμης, οἱ τῆς τῶν μονοθελητῶν αἰρέσεως εὐριταὶ καὶ συνίστορες, μεθ' ὧν τοῖς αὐτοῖς βαλλίσθωσαν ἀναθέμασιν Πύρρος, Παῦλος, Πέτρος, οἱ τῆς βασιλίδος μὲν πρόδρομοι, τῆς ἀσεβείας δὲ πρόβολοι ἐαυτοῖς καὶ τῇ ἀληθείᾳ μαχησάμενοι, καὶ οἱ μέχρι νῦν ὑπολειμμένοι κατάρατοι Μακάριος Ἀντιοχείας, καὶ Στέφανος ὁ τοῦτου φοιτητῆς καὶ τῆς ἀπονοίας εἰσηγητῆς. Πολυχρόνιος τε ὁ νέος Σίμων μάγος, καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν μέχρι νῦν τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενος Ἀρμάσιος τὸ κάθαρμα, οἱ τε σὺν αὐτῷ αἰρετικοὶ καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀλλότριοι καὶ τῶν